

Michał Dobrzyński
„Fraternité”. Concerto pour piano et orchestra (2024)
[światowe prawykonanie]

Koncert na fortepian i orkiestrę to około dwudziestominutowa kompozycja o czterech częściach wewnętrznych wykonywanych attacca. Jest to rodzaj formy łańcuchowej, w której części nieparzyste stanowią główne ogniwa dramaturgiczne. Z kolei w częściach parzystych fortepian potraktowany został jako kolorystyczne dopełnienie całości. Sama partia solowa jawiła mi się jako świetlista, klarowna, migotliwa i przede wszystkim wiodąca. Ale jednocześnie bardzo braterska w swoim charakterze, ukierunkowana raczej na poszukiwanie brzmieniowej zgodności ze swoimi instrumentalnymi mniej lub bardziej odległymi krewnymi, takimi jak harfa, klawesyn, syntezator (pianino cyfrowe), a także z instrumentami, których konstrukcja przywodzi na myśl klawiaturę fortepianu: wibrafonem, ksylofonem, marimbą czy dzwonkami orkiestrowymi. Wspomniana świetlistość, migotliwość barwy objawia się przez niemal cały Koncert w wysokiej tessiturze fortepianu, co w założeniu twórczym stanowi również swoistą maskę wobec zakodowanej intensywności emocjonalności w wymagających pianistycznej wirtuozerii splotach dźwiękowych.

W kontrze do świetlistości pojawiają się instrumenty niskobrzmiące, traktowane jako światłocień, właściwie półmrok (kontrabasy, wiolonczele, puzony, fagoty, klarnet basowy). Bywają one nośnikami muzycznych fraz, a właściwie swoistego wspomnienia o ich dawnej liryczności, która dzisiaj nie znajduje prostego rozwinięcia. Śpiew, jaki może być tam momentami odczuwalny, jest raczej posępny, ale w jego basowej aurze być może tli się jakaś mglista nadzieja dla cierpiącej ludzkiej duszy.

Ostatnie nuty utworu powstawały w połowie kwietnia podczas mojego pobytu w Paryżu. Ideę „Fraternité” odnoszę także do obecnej sytuacji w Europie, kodując w partyturze drobne elementy mające swoje ukraińskie konotacje.

Michał Dobrzyński

FILHARMONIA
GORZOWSKA

ZAMÓWIENIA KOMPOZYTORSKIE

Michał Dobrzyński
„Fraternité”. Concerto pour piano et orchestra (2024)
[światowe prawykonanie]

MICHAŁ DOBRZYŃSKI KOMPOZYTOR

Urodzony 24 listopada 1980 roku w Szczecinie. Należy do grona twórców młodego pokolenia wyłonionych przez Krzysztofa Pendereckiego i Henryka Mikołaja Góreckiego do programu „Młodzi kompozytorzy w hołdzie Fryderykowi Chopinowi”. Ukończył z wyróżnieniem studia kompozytorskie w klasie prof. Marka Jasińskiego i prof. Zbigniewa Bargielskiego. W 2017 roku obronił tytuł doktora na Uniwersytecie Muzycznym Fryderyka Chopina w Warszawie, a w roku 2022 – tytuł doktora habilitowanego. Jest profesorem klasy kompozycji w Akademii Muzycznej w Bydgoszczy. Jego utwory znajdują się w repertuarze wybitnych solistów, dyrygentów i renomowanych zespołów; były wykonywane w Polsce i za granicą (USA, Niemcy, Francja, Austria, Szwecja, Włochy, Mołdawia, Czechy, Ukraina, Estonia, Litwa, Chiny, Cypr, Macedonia Północna). Jest laureatem konkursów kompozytorskich. Wybrane utwory kompozytora znajdują się w katalogu Polskiego Wydawnictwa Muzycznego.

Szczególne miejsce w twórczości kompozytora zajmują opery. W ostatnich latach były prezentowane ponad trzydziestokrotnie na wielu scenach operowych, m.in. w Estońskiej Operze Narodowej, Muth Theater w Wiedniu, w Wilnie, w Warszawskiej Operze Kameralnej, Operze Bałtyckiej w Gdańsku, Operze Krakowskiej, a publiczność wielokrotnie nagradzała je owacjami na stojąco. W 2019 roku na zamówienie Teatru Wielkiego – Opery Narodowej dokonał instrumentacji na orkiestrę *Halki* wileńskiej Stanisława Moniuszki (zachowanej do dziś w wyciągu fortepianowym). Jego opery zostały także docenione przez krytyków. Za operę *Tango* na podstawie dramatu Sławomira Mrożka (w reż. M. Wojtyzki pod dyr. J.M. Florêncio) został uhonorowany „Operowym Olśnieniem Roku 2017” w kategorii Najlepsza muzyka. Jego *Operetka* – opera na podstawie dramatu Witolda Gombrowicza (w reż. J. Lacha pod dyr. P. Fiugajskiego) – otrzymała rekomendację Rity Gombrowicz i transmitowana była z Wiednia na cały świat przez prestiżową telewizję ARTE CONCERT w tłumaczeniu na 5 języków.

„Moim zdaniem opera *Tango* Michała Dobrzyńskiego jest jedną z najlepszych nowych oper tego wieku, jakie dotychczas miałam możliwość wystuchać. (...) dzięki różnorodnym środkom współczesnej techniki kompozytorskiej – ukształtował linię wokalną w sposób indywidualny i spójny (...)” – prof. Kristel Pappel (po wystawieniu opery *Tango* w Estońskiej Operze Narodowej)

„Uważam tę produkcję za najlepszą na tegorocznym festiwalu Armel, (...). Była też najbardziej oklaskiwana przez publiczność (...)!” – Harald Lacina (po wystawieniu *Operetki* w Wiedniu)

michaldobrzyński.com